

VELKÁ ATRAKCE: VYVÝŠENÝ KRISTUS

napsal Reuben Archer Torrey – 1856 – 1928

A já, až budu vyvýšen ze země, přitáhnou všechny k sobě. Jan 12,32

Nedávno bylo v jedné upoutávce na nedělní večerní bohoslužby v jednom americkém místě psáno, že budou v programu tři atrakce: prvotřídní filmová show, populární gospelový pianista se svou ženou a velmi známá zpěvačka. Je udivující, když neobyčejně obdarovaný a populární kazatel nebo jeho reklamní výbor má za to, že evangelium Božího Syna natolik ztratilo svoji moc získat pozornost, že musí být doplněno výběrem velmi pochybné opery s profesionální operní zpěvačkou jako přídatná atrakce, která pomůže našemu ukřižovanému a oslavenému Pánu a Spasiteli.

Tato reklama mě přivedla k zamyšlení, co si vlastně získávalo pozornost lidí v minulosti i dnes? Najednou přišla do mé mysli slova našeho verše, který obsahuje Boží odpověď: *A já, až budu vyvýšen ze země, přitáhnou všechny k sobě.*“ Není nic jiného, co si tak získává pozornost jako vyvýšený Kristus. Filmy mohou na chvíli shromáždit dav mladých lidí prázdné mysli a srdce, a možná i některých lidí středního věku, co jsou bez mozku a morální upřímnosti, na chvíli, ale nic si tak nezíská a neudrží pozornost jako vyvýšený Ježíš Kristus. Devatenáct století křesťanské historie dokazuje přitahující moc Ježíše, jestliže je lidem správně prezentován. Viděl jsem některá nádherná naplnění zmíněného verše, kdy byla zjevena přitahující moc vyvýšeného Krista. V Londýně, dva měsíce nepřetržitě, šestkrát odpoledne a večer každý týden, jsem viděl halu Royal Albert naplněnou k prasknutí a někdy se muselo vrátit stejné množství lidí, jako se dostalo dovnitř, na sedadlech bylo 10 000 lidí a 2000 stálo. Na úvodním večerním shromáždění přišel ke mně vedoucí redaktor města Londýna těsně před začátkem a řekl mi: „Vy jste si objednal tuto budovu na celé dva měsíce?“ „Ano.“ A vy očekáváte, že se každý den naplní? „Ano.“ „Proč“, řekl, „nikdo si tuto halu nepronajal ani na dva týdny. Gladstone by ji nezaplnil ani na dva týdny. A vy skutečně věříte, že bude plná dva měsíce?“ Odpověděl jsem: „Přijďte a uvidíte.“ Přišel a viděl. Poslední večer, když byla hala narvaná do posledního místa a tisíce lidí venku se chtělo dostat dovnitř, znovu ke mně přišel a já jsem mu řekl: „Bylo to plné?“ Smál se a řekl: „Bylo“. A co to způsobilo? Žádná show takovou halu nemůže naplnit na více dní. Kazatel nebyl zvlášť dobrý řečník. Neměl žádný dar být vtipný, a i kdyby měl, nepoužil by ho. Noviny neustále psaly o tom, že je špatný řečník, ale zástupy přicházely, přicházely a přicházely. A jak v deštivé dny tak za pěkného počasí, zástupy přicházely, často stály v dešti, i když nebyla naděje, že se dostanou dovnitř.

CO JE TAM PŘITÁHLO? Vyvýšený Kristus, o kterém se kázalo a zpívalo v moci Ducha svatého, což bylo odpovědí na modlitby 40 000 lidí rozsetých po celé Zemi.

V Liverpoolu, v hale pro turnaje, údajně sedělo 20 000 lidí, z toho 12 500 sedělo velmi pohodlně, zbytek byl v různých částech města kolem, několik bloků od nejbližší ulice bylo každý večer po tři měsíce zaplněno lidmi a v poslední večer shromáždili dovnitř 15000 lidí, pak se hala vyprázdnila a vystřídal je další zástup 15 000 lidí, který čekal venku. 30 000 lidí na jednom večeru! Čím? Kým? Nezpůsobil to kazatel, ani zpěvák, ale ten, který před devatenácti sty lety řekl: „A já, až budu vyvýšen ze země, přitáhnou všechny k sobě.“

Přesný význam verše

Podívejme se na přesný význam verše.

Nejprve kdo je tím mluvčím a za jakých okolností tuto větu řekl? Tím mluvčím byl náš Pán Ježíš. Ne Kristus podle lidských představ, ale Kristus reálný, historický Kristus. Ne Kristus fantazie Mary Bakerové ani mýtická představa Madam Besantové, ale Kristus aktuální, který tu žil mezi lidmi a byl

viděn, slyšen a dotýkali se ho. Ten, který měl brzy zemřít reálnou smrtí, aby spasil reálné hříšníky z reálného pekla pro reálné nebe.

Okolnosti byly tyto. Někteří z Řeků mezi těmi, kteří šli slavit židovský svátek přišli k jednomu z apoštolů, Filipovi, a řekli: „Rádi bychom viděli Ježíše.“ (Jan 12,21) A Filip šel k Ondřejovi a řekl mu, co tito Řekové chtějí. Potom šli společně za Ježíšem. Ve volání srdcí těchto Řeků „chceme vidět Ježíše“, náš Pán rozpoznal volání srdce celého vesmíru, srdce Řeků, i Židů za uspokojujícím Spasitelem. Řekové měli svoje filosofy, ti mohli lidi spasit a uspokojit, měli ty nejlepší jaké tehdejší svět znal – Socrata, Aristotela, Plata, Epicteta, Epimenidese a mnoho dalších – ale ti nebyli schopni spasit a uspokojit, a proto Řekové volali: „Chceme vidět Ježíše“ V jejich volání Ježíše viděl miliony lidí ze všech národů, kteří se k němu shromáždí, jakmile bude ukřižován jako Spasitel vesmíru a bude naplňovat potřeby celého lidstva a tak volal: „A já, až budu vyvýšen ze země, přitáhnou všechny k sobě“. Zadrhé si všimněte slov „až budu vyvýšen.“ O čem tady Ježíš mluví?“ Další verš na tuto otázku odpovídá. „To řekl, aby naznačil, jakou smrtí má zemřít.“ (Jan 12,33) Ježíš mluvil o vyvýšení na kříži, mluvil o tom, že zemře jako Spasitel světa. Tento verš je často zmiňován ve smyslu toho, že máme vyvýšit Krista v našich kázáních a tím Ježíš potáhne všechny k sobě. To je sice pravda a je škoda, že nevyvyšujeme v kázáních více Jeho, určitě bychom přitáhli více lidí než doposud; ale to není význam verše, který Pán myslel. Vyvýšení ze země tady znamená, vyvýšení jeho nepřáteli na kříži, vydání ho veřejné hanbě a ponižující smrti. Je to Kristus ukřižovaný, který táhne lidi; Je to ukřižovaný Kristus, kdo naplňuje nejhlubší potřeby lidských srdcí. Je to Spasitel, který svojí smrtí usmíruje hříchy lidí a tím zachraňuje od planoucího hněvu dokonale svatého Boha, je to ten, který naplňuje potřeby lidí a tím si je k sobě přitahuje, protože všichni lidé jsou hříšní. Každá jakéhokoli Krista, ne Krista ukřižovaného, a lidi si získáš pouze na chvíli. Když budeš kázat jiné evangelium než je evangelium krve, nepřitáhneš lidi na dlouho.

Unitarismus lidi nepřitahuje. Unitářské církve se zrodili pouze proto, aby zemřeli. Jejich těly je dnes poseta celá Anglie. Mnoho jejich služebníků patřilo k těm nejchytřejším lidem v celém zemi a přesto jejich sbory i pod vedením zkušených, školených služebníků umírají, umírají a umírají. Proč? Protože unitarismus prezentuje jiné evangelium než je evangelium usmířující krve. Ježíš však řekl a historie to dokázala že „až budu vyvýšen ze země, přitáhnou všechny k sobě.“ Křesťanská věda, jak se to podivně nazývá a jak se pravdivě o ní říká, že „není ani křesťanská ani vědecká“, přitahuje určitý typ mužů a žen, kteří mají nebo si myslí, že mají fyzické problémy a kteří by následovali cokoli bez ohledu na to, jak absurdní to je, jim poskytuje trochu útěchy v jejich reálné nebo smyšlené bolesti. Také přitahuje zástupy lidí, kteří chtějí mít nějaké náboženství, aniž by platili cenu za pravé náboženství, pravou lásku, opravdovou sebeobět' a soucit. Ale křesťanská věda nepřitahuje všechny, to znamená všechny druhy lidí. Ve skutečnosti spíše nepřitahuje lidi vůbec, spíše ženy a domnělé muže, které jsou spíše ženy v kalhotách a muže, kteří vidí jednoduchý styl života v tom, že budou lovit nešťastné ženy. Ne, evangelium bez krve, evangelium Krista, ale ne toho vyvýšeného na kříži, nenaplní universální potřeby lidí a proto je ani nepřitahuje.

Kongregacionalismus posledních let byl bohužel přibarven unitarismem. Navzdory skutečnosti, že byl očitým svědkem poklesu a zániku unitarismu, kongregacionalismus ve velkém opustil usmířující krev ze své teologie a následkem toho je na cestě k zániku. Jejich kdysi skvělý Andoverův seminář, který je dodnes známý svou nadací založenou za účelem vyučování biblické ortodoxie, ale kterou jejich učitelé evangelia bez krve naprosto s klidem odstranili kvůli svým „nebezpečným herezím“ (2Pt 2,1) a který je také dodnes slavný díky počtu svých profesorů, absolvovali tento rok pouze tři studenti, jeden Japonec, jeden Ind a jeden Američan. Teologie bez ukřižovaného Krista, bez usmířující krve nikoho nepřitáhne. Nenaplní potřeby lidí. Ne, ne, slova našeho Pána jsou stále pravdivá: „A já, až budu vyvýšen ze země, přitáhnou všechny k sobě.“

Zatřetí si všimněte slov „přitáhnou všechny k sobě“. Znamená to všechny jednotlivce nebo lidi všech ras? Myslel tím Ježíš, že každý muž a žena, kteří kdy žili na planetě Zemi budou přitahováni k Němu nebo tím myslel všechny rasy? Kontext na tuto otázku odpovídá. Řekové tak, jak jsme viděli, přišli za jedním z apoštolů a řekli: „Rádi bychom viděli Ježíše“ a Filip šel k Ondřejovi a potom společně šli s touto věcí za Ježíšem. Služba našeho Pána během Jeho pozemské činnosti byla zaměřena pouze na Židy a v tom, že přišli za ním tak brzy před smrtí i Řekové, viděl náš Pán přicházející budoucí dny, kdy Jeho smrt na kříži zboří bariéry mezi Židy a pohany a všechny národy budou mít stejnou příležitost jako Židé a skrze usmířující smrt na kříži budou všechny národy přitahovány k Němu.

Neřekl, že přitáhne každého jednotlivce, ale všechny lidské rasy: Řeky stejně jako Židy, Římany, Francouze, Angličany, Němce, Japonce, Američany a lidi všech národů. On je universální Spasitel a pravé křesťanství je universální náboženství. Islám, buddhismus, konfucianismus a všechna další náboženství, kromě křesťanství, jsou náboženství úzce vymezená. Křesťanství, s Kristem ve svém středu, je universálním náboženstvím, které naplňuje potřeby lidstva. Naplňuje potřeby Evropanů stejně jako Asiatů, potřeby lidí západu i východu, potřeby Amerických Indiánů a potřeby Afrických černochů a proto náš Pán řekl: „A já, až budu vyvýšen ze země, přitáhnou všechny k sobě.“

Neexistuje žádná rasa na světě, kterou by evangelium neoslovilo a jejichž nejhlubší potřeby by nebyly ukřižovaným Kristem naplněny. Před mnoha lety, když Charles Darwin, známý anglický vědec, přišel do kontaktu s primitivními obyvateli oblasti Terre del Fuegia, veřejně o nich prohlásil, že jsou národem, ke kterému by bylo zbytečné posílat misionáře, protože s nimi evangelium nic neudělá. Ale stateční Boží služebníci se tam vydali a předali jim v moci Ducha svatého evangelium a demonstrovali tím, že evangelium naplnilo i jejich potřeby. Měli takové výsledky, že Charles Darwin veřejně přiznal, že se mýlil a začal pravidelně podporovat jejich práci.

Evangelium, s ukřižovaným Kristem ve svém středu, naplňuje potřeby za všech okolností, ve všech lidských třídách a rasách. Naplní potřeby milionáře i chudáka; naplní potřeby velikých vědců jako je James D. Dana náš pán Kelvin, ale i potřeby mužů a žen, které neumějí číst. Naplní potřeby krále na trůnu i dělníka na ulici. Já sám jsem na vlastní oči viděl šlechtice i služky, univerzitní děkany a muže, kteří sotva uměli číst, vězně i morální vůdce, skvělé právníky a obyčejné dělníky, jak přichází a jsou spaseni jeho mocí. Ale bylo to pouze proto, že jsem učinil „Krista ukřižovaného“, jeho usmiřující dílo středem mého kázání.

Na čtvrtém místě si všimněte slov „k sobě“. „Přitáhnou všechny k sobě.“ Jiný překlad říká „ke mně samému“ a to bylo přesně to, co Ježíš řekl: „A já, až budu vyvýšen ze země, přitáhnou všechny k sobě samému.“ Není to systém nebo nějaká doktrína, ale Osoba, On. To je to, co potřebujeme, Osobu, Ježíše samotného. Protože on sám řekl: „Pojďte ke mně všichni, kteří pracujete, a já vám dám odpočinutí.“ (Mt 11,28) Učení a vyznání víry jsou v pořádku, mají velkou hodnotu; organizovaná církev má velkou hodnotu, to je bez debat, a je to nejdůležitější instituce v dnešním světě; společnost by velmi rychle bez ní degradovala. Všichni jsme stejně Bohu a bližním zavázáni podporovat církev a patřit do ní, ale doktríny a vyznání víry spasit nemohou. Církev nespasí. Boží Syn ano, Ježíš Kristus sám. Proto říká: „A já, až budu vyvýšen ze země, přitáhnou všechny k sobě.“

Proč Kristus vyvýšený na kříži přitahuje všechny k sobě?

Ale proč Kristus vyvýšený na kříži přitahuje všechny k sobě? Jsou dva důvody proč Kristus vyvýšený na kříži přitahuje všechny k sobě?

Zaprvé, Kristus vyvýšený na kříži přitahuje všechny lidi k sobě, neboť ukřižovaný Kristus naplňuje hlavní, nejhlubší a nejzákladnější potřebu člověka. Jaká je hlavní, největší, nejhlubší potřeba člověka? Spasitel? Spasitel z čeho? Zaprvé a to nejpodstatnější je Spasitel z viny hříchu. Každý člověk každé rasy zhřešil. Jak to Pavel napsal v Římanům 3,22.23 „Neboť není žádného rozdílu. Všichni zhřešili a jsou daleko od Boží slávy.“ Není žádný rozdíl mezi Židem a pohanem v tomto smyslu, ani není rozdíl mezi Angličanem a Němcem, mezi Američanem a Japoncem, mezi Evropanem a Asiaticem, mezi Američanem a Afričanem. „Není rozdílu; neboť všichni zhřešili a jsou daleko od Boží slávy.“ Každý člověk v každé rase je hříšník, „není rozdílu“ v tomto ohledu. A každý člověk musí mít odpověď za svůj hřích vůči svatému Bohu, který vládne vesmíru. Proto všichni lidé potřebují usmiřujícího Spasitele, který by mohl přikrýt naše hříchy a tím tak usmířit svatého Boha, vysvobodit nás od Jeho planoucího hněvu a přivést nás do světla svoji přízní. A Ježíš vyvýšený je jediným usmiřujícím Spasitelem ve vesmíru. Ten, který byl zároveň Bůh i člověk, On jediný může usmířit hříchy lidí. On to dokázal, od přinesl dokonalé usmíření a Bůh toto usmíření přijal a dosvědčil to tím, že ho vzkřísil z mrtvých. Pán Ježíš opravdu naplňuje naši potřebu. On skutečně naplňuje hlavní, nejhlubší a nejzákladnější potřebu člověka, on jediný.

V celém vesmíru neexistuje žádné náboženství kromě křesťanství, které by nabízelo usmiřujícího Spasitele. Islám nabízí Mohameda, „Proroka“, učitele, ale ne spasitele. Buddhismus nabízí Budhu, přinejmenším skvělého učitele, „Světlo Asie“, ale ne usmiřujícího Spasitele. Konfucianismus nabízí Konfucia, výborného učitele, který předběhl svoji dobu, ale ne usmiřujícího Spasitele. Žádné

náboženství nenabízí usmiřujícího Spasitele, skutečného člověka, kromě křesťanství. To je základní rozdíl mezi křesťanstvím a každým dalším náboženstvím, avšak někteří blázniví kazatelé toto z křesťanství odstraňují, ten zásadní rozdíl mezi ním a ostatními náboženstvími. Takové křesťanství nikdy lidi nepřitáhne ani nezasáhne. Nestalo se to v minulosti a nestane se to ani do budoucna.

Bible a historie jsou za jedno v jedné věci. Ježíš Kristus nabízí sebe sama vyvýšeného na kříži, aby nás vykoupil z prokletí zákona tím, „se stal prokletím místo nás.“ „Ale Kristus nás vykoupil z kletby zákona tím, že za nás vzal prokletí na sebe, neboť je psáno: „Proklet je každý, kdo visí na dřevě.“ (Gal 3,13) Lidé znají svoji potřebu; možná se pokouší na ni zapomenout, možná ji popírají, nebo se snaží ji otupit tím, že naplňují svoje touhy a shánějí peníze nebo poslouchají falešné učitele za jinak ortodoxními kazatelnami, jako jeden, který nedávno ve městě prohlásil, „že starý hřích rychle mizí“ a „změna se děje k lepšímu, nikoli k horšímu.“ Mluvil o imaginárních hříších jako „hříchu nevěry“ a pak pokračoval a řekl: „v tom jsme za jedno s Kristem“, aniž by si uvědomoval z Bible, že to byl Ježíš, kdo řekl v Janovi 16,8-9: „On přijde a ukáže světu, v čem je hřích, spravedlnost a soud: hřích v tom, že ve mně nevěří.“ Ale navzdory všem našim pokusům potlačit svědomí, stále cítíme vinu před svatým Bohem. Nic nedá svědomí plnému viny pokoj víc než usmiřující krev Ježíše Krista. A proto vyvýšený Kristus přitahuje všechny k sobě, dokonce i bezbožní služebníci Satanovi, jako byl ten kazatel, o kterém jsem mluvil přijdou ke skutečnému Kristu, Kristu ukřižovanému, snad to někdy udělá i tento člověk. Ano, pouze Ježíš, Ježíš vyvýšený na kříži, Ježíš ukřižovaný za naše hříchy, usmiřující všechny naše nepravosti, On a pouze On sám dokáže naplnit nehlubší potřebu člověka, proto Jeho kříž nás všechny k sobě přitahuje. Šťastný to člověk, který dokáže těžit z tohoto přitáhnutí; běda ženě i muži, kteří by se vzepřeli tomuto přitahování; jejich osudem bude zoufalství a beznaděj. O, kolik mužů a žen, kteří otevřeli oči, aby viděli fakta, aby viděli svoji velikou vinu, kteří se dostali do té nejzoufalejší situace, přišlo ke mně a já jsem je přivedl k Ježíši na kříži a ukázal jsem jim jejich hříchy ve světle Božího slova, a proto se z toho mohli dostat. Přišli k němu a uvěřili jeho svědectví o Kristu, že ten, který nesl hříchy na svém těle na kříži přinesl dokonalý pokoj a nekonečnou radost. To je jediný způsob, jak pokoj a radost získat.

Našel jsi už tento pokoj? Pokud ne a jsi v ubohé situaci, čekám na tebe někdy v tomto světě a nebo v tom světě, který přijde. V mém prvním sboru jsem se snažil přivést jednoho člověka ke Kristu, aby byla naplněna jeho potřeba odpuštění. Ale to bylo před mnoha lety, on věřil teologii, která je dnes známa jako „nová teologie“. Hledal způsob, jak by utišil hlas svědomí a zbavoval se vědomí hříchu tím, že vinu potlačoval a potlačoval tím i potřebu usmiřujícího Spasitele. Nechtěl mě poslouchat ani mě vidět. Ale přišla chvíle, kdy se k němu přiblížila smrt. Rakovina se šířila po jeho těle a zasahovala i mozek; pak volal k těm, kteří byli u jeho smrtelné postele: „Pošlete mi pana Torreyho.“ Spěchal jsem k němu. Byl úplně zoufalý. Řekl mi: „Dr. Tidhal mi říká, že mám před sebou krátkou dobu života, protože jakmile se rakovina dostane ještě o něco dál a zasáhne opravdu mozek, pak zemřu. Řekněte mi, jak mám přijmout spasení.“

Snažil jsem se mu co nejlépe vysvětlit cestu ke spáse skrze vyvýšeného Krista na kříži a myslím, že to vysvětlit umím, ale on čekal příliš dlouho, nedokázal to pochopit. Zůstal jsem s ním. Přišla noc. Řekl jsem jeho rodině: „Byli jste tady s ním každou noc, tentokrát s ním zůstanu já.“ Řekli mi tedy, co má dělat a jak mu posloužit. Čas od času během noci jsem musel odběhnout do vedlejší místnosti pro jídlo pro něj a jak jsem přišel do místnosti, kde ležel, z jeho postele bylo slyšet volání: „Ó, chtěl bych se stát křesťanem. Chtěl bych se stát křesťanem. Chci být křesťanem.“ A tak zemřel.

Zadruhé, Kristus vyvýšený na kříži, přitahuje všechny lidi, protože tím, že zamřel, zjevil nám svoji úžasnou lásku k nám a ke svému Otci. „Podle toho jsme poznali, co je láska, že on za nás položil život.“ (1.Jan 3,16) a „když jsme ještě byli bezmocní, v čas, který Bůh určil, zemřel Kristus za bezbožné.“ (Ř 5,6) Nic nepřitahuje lidi tolik jako láska. Láska přitahuje lidi za všech okolností. Ale žádná jiná láska nepřitahuje lidi tak jako Boží láska. Jan 3,16: „Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří nezahynul, ale měl život věčný.“ Tento verš zlomil tisíce tvrdých srdcí. Jeden večer, když jsem kázal ve svém vlastním sboru v Minneapolis, celý soubor zůstal na další shromáždění. Vedoucí sopranistka byla inteligentní mladá žena, ale žila světským životem. Zůstala tam s ostatními. Na dalším shromáždění povstala vzadu její matka a řekla: „Ráda bych, abyste se modlil za spasení mojí dcery.“ Neotočil jsem se, ale cítil jsem, jak sebou cukla a jak se naštvála. Jakmile shromáždění skončilo, chtěl jsem se s ní setkat, než odejde. Jak se ke mně přibližovala, chtěl jsem ji podat ruku. Postavila se a s jiskřícíma očima mi řekla: „Pane Torrey, moje máma to ví moc dobře. Ona ví, že na tom takto budu ještě hůř.“ Řekl jsem jí: „Posaďte se, Coro.“

Sedla si a bez vysvětlování jsem otevřel Bibli v Izajáši 53,5 a začal číst: „On byl raněn pro naše přestoupení; byl mučen pro naše nepravosti, trestání snášel pro náš pokoj, jeho ranami jsme uzdraveni.“ Propukla v pláč a příští den přijala Ježíše Krista. Musel jsem odjet do města Dultuh na několik dní a když jsem se vrátil, zjistil jsem, že je vážně nemocná. Jednoho rána přiběhl její bratr k nám domů a řekl mi, že umírá, že je v bezvědomí a celá bílá, protože ztratila mnoho krve. Běžel jsem tam. Když jsem vstoupil do pokoje, ležela tam se zavřenýma očima, s nejvybledlejší tváří, jakou jsem u živého člověka viděl. Byla v bezvědomí a sotva dýchala. Poklekl jsem k ní, abych se modlil; víc za její matku, která stála vedle než za ni samotnou, protože jsem se domníval, že už jí není pomoci. Ale jakmile jsem se domodlil, začala se jasným, plným hlasem modlit ona. Toto byla její slova: „Nebeský Otče, jestli je to Tvoje vůle, dej mi povstat, protože tak jako jsem používala svůj hlas pouze pro potěšení sama sebe, budu Ho používat pro tvoji slávu, ale pokud ve svém moudrosti usoudíš, že je pro mě nejlepší, abych nežila, budu ráda, když se setkám s Kristem.“ A odešla za Kristem. Ó, viděl jsem tisíce zoufalých jako je spaseno skrze Krista vyvýšeného na kříži, tak jak je psáno v Izajáši 53,5: „On byl raněn pro naše přestoupení; byl mučen pro naše nepravosti, trestání snášel pro náš pokoj, jeho ranami jsme uzdraveni.“

Před několika dny jsem dostal časopis pro misionáře, ve kterém bylo svědectví člověka, který jel do Egypta pod Egyptskou všeobecnou misií. Tento mladý misionář řekl: „Když mi bylo dvanáct let, během shromáždění Torreyho v roce 1904, dal jsem život Pánu Ježíši Kristu. Dr. Torrey mluvil o verši Izajáš 53,5 a požádal nás, abychom opakovali slova po něm, pouze změnil slovo „naše“ na „moje“. Když jsem tento verš opakoval, náhle jsem si poprvé uvědomil, že Ježíš toto všechno vytrpěl kvůli mně a tak jsem mu vydal svůj život.“

Ó, lidi, podívejte se! Podívejte se na Ježíše Krista vyvýšeného na kříži, podívejte se na ten ošklivý kříž, podívejte se, jak byl raněn pro vaše přestoupení; byl mučen pro vaše nepravosti, trestání snášel pro váš pokoj. Vy, kteří žijete v hříchu, vy kteří odmítáte Krista kvůli světu, vy kteří jste uvěřili lžím křesťanské vědy, unitarismu a dalších systémů, které popírají Jeho usmiřující krev. Poslouchejte! „On byl raněn pro naše přestoupení; byl mučen pro naše nepravosti, trestání snášel pro náš pokoj, jeho ranami jsme uzdraveni.“

Nechcete mít prospěch z této lásky? Cožpak se nechcete vzdát svého hříchu, vzdát se světských tužeb, zbytečných chyb a přijmout Spasitele, který vás miluje a zemřel za vás, který byl raněn pro vaše přestoupení; který byl mučen pro vaše nepravosti a který byl trestán kvůli vašemu pokoji? Přijměte ho teď.